

DOMÁCE SLUŽBY BOŽIE NA 19. NEDEĽU PO SVÄTEJ TROJICI

(18. októbra 2020, 9⁰⁰ h. Kežmarok, 10³⁰ h. V. Lomnica)

Oslovenie

V mene Boha: Otca i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

Srdečne vás pozdravujem, bratia a sestry, v dnešnú 19. nedeľu po Svätej Trojici. Opäť na nedeľných bohoslužbách sa budeme nejaký čas stretávať formou čítaných domácich bohoslužieb alebo televíznych prenosov. Doba, do ktorej sme vstúpili, vďaka šíriacemu sa koronavírusu nás učí aj určitej trpezlivosti. A to je téma dnešnej nedele, na ktorú poukazuje pokračovanie listu Jakuba. Jedno nemecké príslovie hovorí: Trpezlivosť je horká bylina, ale má sladké ovocie. Veríme, že i v cirkvi po tomto horkom období, príde čas oberania sladkého ovocia.

Pieseň: ES: 369 – Ďakujem, milý Pane

1. Ďakujem, milý Pane, / za Tvoju otcovskú pomoc, / za dary z lásky dané, / aj za túto minulú noc. / Keď nočný tieň nás obklúčil, / strach, úzkosť a či smrť, / šťastný, kto si v náručí / Tvojom mohol odpočinúť.
2. Chcem Ťa velebiť vďačne, / láskavý Otče, Pane náš, / tu časne a raz večne. / Čuj však i mojich prosieb hlas, / zo srdca Ti ich vysielam, / kiež dobrota Tvoja / mi zjaví, čo konať mám, / aká má byť cesta moja. /
3. Vo viere ma posilňuj / v Ježiša Pána milého, / nad hriešnikmi sa zmiluj, / pre veľké zásluhy Jeho. / Len v Ňom je istá záchrana, / ako si zaslúbil, / veď kríž Ježiša, Pána / mňa i celý svet vykúpil.
4. Daj mi stále vyznávať / i pred svetom vieru pravú / a k Tebe sa priznávať, / nehľadieť na moc či slávu, / čo by ma mohli odlúčiť / od pravdy Kristovej; / nedaj sa mi odcudziť / cirkvi Tvojej, čistej v slove.
5. Pomôž mi deň dokončiť / Pane, ku cti mena Tvojho, / poslušným a verným byť / do konca života môjho. / Mocne ma, prosím, ochraňuj, / kým žijem v časnosti, / a večný život daruj / v nebeskej sláve, radosti.

Modlitba

Drahý Pane Bože, ktorý si sa s nami zmieril vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi, prosíme Ťa srdečne, popraj svojim verným pokoj a odpustenie hriechov. Spravuj dnes naše srdcia sám, aby sme Tvoje slovo vďačne prijali a ním aj svoj život polepšili a po celý čas mohli Ti slúžiť oddane a verne. Učín nám to pre Ježiša Krista, svojho milého Syna, nášho Pána a Spasiteľa, pozhnaného na veky vekov. Amen.

Epištola: Efezským 4,22-32

²²zložte starého človeka podľa terajšieho života, rušiaceho sa v zlých, klamných žiadostiach, ²³obnovte sa duchom svojej mysle ²⁴a oblečte nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy. ²⁵Preto odložte lož a hovorte pravdu každý so svojim blížnym; veď sme si navzájom údmi. ²⁶Hnevajte sa, ale nehrešte; nech slnko nezapadá nad vašim hnevom. ²⁷Nedávajte miesto diablove. ²⁸Ten, čo kradol, nech viac nekradne, radšej nech pracuje a vlastnými rukami zarába, aby mal z čoho udeliť núdznemu. ²⁹Nijaké mrzké slovo nech vám nevychádza z úst, ale len dobré, aby budovalo, kde treba, a poslucháčom prinášalo pozhnanie. ³⁰Nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste boli spečatení na deň vykúpenia. ³¹Každá rozhorčenosť a vášnivosť, hnev a krik i rúhanie so všetkou zlosťou nech sú vám vzdialené. ³²Ale buďte vospolok dobrotiví, milosrdní, odpúšťajte si, ako aj Boh odpustil vám v Kristovi.

Slovo nášho Boha zostáva naveky.

Pieseň: ES: 338 – Buď chvála Tebe Bože náš (Melódia: Bože Otče, buď Ti chvála)

1. Buď chvála Tebe, Bože náš, / vzdávaná vrúčne v každý čas, / Otcu aj Synu milému, / ako i Duchu Svätému.
2. Ty verne sa o nás staráš, / čo treba z lásky nám dávaš, / otcovsky nás opatruješ, / celé stvorenstvo miluješ.
3. Daj, by sme Ťa poslúchali / a k Tebe sa priznávali, / ku Otcovi láskavému, / k Pánovi dobrotivému.
4. Ty nikoho neodmietaš, / hriešnych na milosť prijímaš; / každý, kto činí pokánie, / dosahuje zmilovanie.
5. Pre Tvoju smrť, Kriste Pane, / odpusť nám hriechy spáchané, / nech minie nás večný plameň, / ó zachráň nás, Kriste. Amen.

Evanjelium: Matúš 9,1-8

¹I vstúpil na loď, preplavil sa a prišiel do svojho mesta. ²A hľa, priniesli k Nemu ochrnutého, ktorý ležal na nosidlách. Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: Dúfaj, synu, odpúšťajú sa ti hriechy. ³A hľa, niektorí zo zákonníkov hovorili si sami pre seba: Tento sa rúha. ⁴Ježiš poznal ich zmysľanie, a riekol: Prečo zmysľate zle v srdciach? ⁵Čo je ľahšie povedať: Odpúšťajú sa ti hriechy? alebo povedať: Vstaň a choď! ⁶Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi - hovorí ochrnutému: - Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov! ⁷I vstal a odišiel domov. ⁸Keď to zástupy videli, preľakli sa a zvelebovali Boha, že takúto moc dal ľuďom.

Slovo nášho Boha zostáva naveky.

Vyznanie všeobecnej viery kresťanskej

Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.

Verím v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel a pochovaný bol; zostúpil do pekiel, v tretí deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

Verím v Ducha Svätého, svätú cirkev všeobecnú, spoločenstvo svätých, hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.

Pieseň: ES 516- Keď sa bieda na mňa valí (Melódia: Baránok, hľa nesie viny)

1. Keď sa bieda na mňa valí, / v svete sa mi zle deje, / keď v starosti, mnohom žiali / nevidím lúč nádeje; / keď nastáva čas úzkosti, / Bože, daj vytrvalosti / vyznávať veriť pevne, / že pod krížom klesnúť nedáš, / v súžení ma nezanecháš, / prídeš na pomoc i mne.
2. Daromne by som nariekal, / kvílenie neosoži, / súženie by som väčšie mal, / plač nepokoj rozmnoží, / ale kríž svoj tíško znášať, / trpezlivým sa dokázať, / to mi najviac prospeje. / Rany moje sa zahoja, / úzkosti sa upokoja / mocou viery, nádeje.
3. Ak som verný čiteľ Krista, / kresťanom sa menujem, / cesta býva aj trnistá, / keď Jeho nasledujem; / ved' On takou cestou kráčal, / a pokorne všetko znášal / i v najväčšom súžení; / aj pre trpezlivosť mnohú / zaľúbil sa Pánu Bohu / a bol Ním oslávený.
4. Preč, všetky máme starosti, / Boh ukončí súženie, / po dňoch skúšok a úzkostí / dá večné potešenie; / krátku chvíľu tu bojujem, / k vlasti nebeskej putujem, / to ma vždy posilňuje. / Boh po zármutku, žalosti / prijme i mňa do radosti; / Kristus mi to sľubuje.

Suspírium: Milosť vám a pokoj od Boha nášho Otca a Pána Ježiša Krista. Amen.

Kázňový text: Jakub 5,7-12

⁷Buďte teda trpezliví, bratia, až do príchodu Pána. Pozrite: Roľník vyčkáva vzácnu úrodu zeme a trpezlivo čaká, kým nedostane jesenný i jarný dážď. ⁸Aj vy buďte trpezliví a posilnite si srdcia, lebo Pánov príchod sa priblížil. ⁹Nežalujte, bratia, na seba navzájom, aby ste neboli odsúdení. Hľa, sudca stojí pred dvermi! ¹⁰Za vzor, ako znášať utrpenie a byť trpezlivým, berte si, bratia, prorokov, ktorí hovorili v Pánovom mene. ¹¹Hľa, blahoslavíme vytrvalých. Počuli ste o Jóbovej vytrvalosti a videli ste, k čomu ho Pán nakoniec priviedol. Ved' Pán je veľmi milosrdný a ľútostivý. ¹²Predovšetkým, bratia moji, neprisahajte ani na nebo, ani na zem, ani nijakou inou prisahou. Vaše áno nech je áno a vaše nie nech je nie, aby ste neprepadli súdu.

Kázeň:

Milí bratia a sestry!

Opäť sme vstúpili do obmedzeného režimu vďaka zlej epidemiologickej situácii, ktorá sa prostredníctvom vírusu COVID-19 šíri po celom svete. Tak trochu sme to aj tušili pri sledovaní nárastu nakazených ľudí. Do tejto ťažkej a zložitej situácie nám však krásne znejú slová z Listu Jakuba: „*Buďte teda trpezliví, bratia, až do príchodu Pána.*“ **Boh nás učí trpezlivosti** aj prostredníctvom takýchto opatrení, ktorá je dobrou vlastnosťou každého kresťana. Trpezlivý človek je taký človek, ktorý znáša bez odporu aj nepríjemné veci. Jednou z takýchto nepríjemností by malo byť pre kresťanov i to, že sa nemôžeme ako spoločenstvo Cirkvi Ježiša Krista, ktoré tvoríme i v našom cirkevnom zbore, stretávať na bohoslužbách, a tak oslavovať Boha za všetko dobrodenie, ktoré prijímame do svojho života, ale rovnako Ho prosiť aj o to, aby nám ukázal riešenia našich problémov, cez ktoré v živote prechádzame.

Hoci je nám smutno, že sa opäť nevidíme, nemôžeme sa navzájom pozdraviť a prehodiť pár milých slov, učme sa trpezlivosti, aby sme potom, keď príde ten čas, mohli naplno prejaviť svoju radosť zo spoločenstva cirkvi, v ktorom nachádzame pre svoj život mnohé povzbudenie. Známy dánsky filozof a teológ Sören Kierkegaard povedal: „Trpezlivosť je sila duše, ktorú každý potrebuje, aby dosiahol v živote svoj cieľ.“ Ak máme pred očami cieľ, o ktorom hovoril apoštol Pavel: „*Cieľ mám vždy pred očami a bežím za odmenou nebeského povolania Božieho v Kristovi Ježišovi (Fil 3,14).*“, tak pri dosahovaní tohto cieľa je vždy potrebná trpezlivosť. Ten cieľ sa nedá hladko a bez prekážok dosiahnuť. Buďme teda trpezliví aj v tejto pandemickej situácii, ktorá nie je pre nikoho z nás príjemná. Nezabúdajme však na to, aký cieľ máme mať ustavične pred očami a modlime sa o to, aby sme ho s Božou pomocou vo svojom živote dosiahli.

Raz sa opýtali dirigenta veľkého symfonického orchestra: Ktorý nástroj z orchestra sa vám javí ako najobtiažnejší. Dirigent sa na chvíľu zamyslel a potom povedal: Najobtiažnejšie sú druhé husle. Môžem mať veľa vynikajúcich prvých huslistov, ale nájsť niekoho, kto s trpezlivosťou a nadšením hrá part druhých huslí, to je dnes problém. Bez nich by však nezaznela krásna symfónia. Bez nich by sme nepočuli nádhernú harmóniu. Trpezlivo hrať druhé husle, má preto svoj obrovský zmysel a význam.

V akej súvislosti nám dnes Jakub hovorí o trpezlivosti? „*Buďte teda trpezliví, bratia, až do príchodu Pána.*“ Prvotní kresťania očakávali druhý príchod Pána Ježiša Krista na túto zem, ako nám to zaslúbil. Vzhľadom k tomu, že od napísania Jakubovho listu uplynulo skoro dvetisíc rokov, tak to pre nás znamená, že aj my sa nachádzame v čase očakávania druhého príchodu Pána Ježiša Krista. Akoby nám tým chcel Jakub povedať: Trpezlivo čakajte až do svojej smrti. Toto nie je práve najpríťažlivejšia myšlienka, zvlášť, ak niekto prechádza v živote ťažkým obdobím a očakáva, že čím skôr sa skončia tieto dni. Napriek tomu sa učíme veriť, že toto slovo je i pre nás Božím slovom. Práve v zložitých dobách, ako je i tá naša, je potrebné, aby sme ako kresťania ukázali trpezlivosť a nereptali nad každou vecou. Kresťania môžu byť naplnení pokojom, radosťou a trpezlivosťou i počas pandemickej doby, keď okolo nás zúri koronavírus. To je tajomstvo duchovného života. Je rozdiel, ak má človek pokoj v srdci preto, že jeho potreby sú naplnené, alebo preto, lebo svoju silu čerpá zo vzťahu s Ježišom Kristom. Pokiaľ je naše srdce trvalo zakorenené v Bohu, tak dokážeme trpezlivo očakávať veci, ktoré prídu do nášho života.

Človek sa väčšinou snaží prekonávať nepríjemné okolnosti svojho života vlastnou silou, ale čo sa stane, keď mu tieto sily dôjdu? Ak sa naučíme trpezlivo dôverovať Pánu Bohu, tak zájdeme oveľa ďalej a prinesieme bohaté ovocie, ktoré On od nás očakáva. Trpezlivosť ako ľudská vlastnosť má obmedzenú nosnosť. Oproti tomu trpezlivosť ako dôsledok života s Bohom

unesie oveľa viac, ako si vieme vôbec predstaviť. Takáto trpezlivosť má nás sprevádzať až do konca života. V čom všetkom sa má trpezlivosť kresťanského života prejavovať?

1. Buďme trpezliví vo vzťahoch. Jakub nám hovorí: „*Nežalujte bratia na seba navzájom.*“ Žiť vo vzťahu s ľuďmi je určite veľmi náročné a nie každý každému vždy vyhovuje. No však takíto ľudia sa budú ustavične pohybovať v našej blízkosti. Tomu jednoducho nezabránime. Myslím si, že mám dosť trpezlivosti pri rôznych veciach (pečenie koláčov, ich krájanie), ktoré je potrebné pripraviť a nerobím ich systémom: Buch, buch – len aby to rýchlo bolo urobené. No však s ľuďmi to býva obyčajne zložitejšie. Ľudia bývajú dotieraví, otravní, nevyrovnaní, a to je niekedy nad ľudské sily. Čo s tým? Jakub nám však jasne hovorí: Buďte voči sebe trpezliví. „*Nežalujte bratia na seba navzájom.*“

Keď sa do týchto slov započúvame, tak to s nami možno tak trochu zatrasie. Dobre sa o tom hovorí, ale horšie sa to už realizuje v živote. Neraz vymýšľame rôzne stratégie, ako tých, ktorí nám idú na nervy, obísť. Alebo si niekedy uľavíme tak, že si pred druhými na nich posťažujeme, aby nás tí, ktorí nás počúvajú, tak trochu poľutovali. V tom citovom výleve nakoniec zabúdame na Boha. Niekedy mu tieto skutočnosti vôbec nepredkladáme v modlitbách a ani nečakáme, ako On zasiahne. To znamená, že naša ľudská trpezlivosť automaticky zlyháva. To však zároveň neznamená, že by Pán Boh mal zmeniť tých druhých. Čo ak má v pláne zmeniť práve mňa? A možno nás chce Boh naučiť, aby sme dokázali ľudí prijímať takých, akí sú.

Ani my nemusíme každému pasovať a rovnako aj na nás by druhí našli niečo, čo by im vadilo. Každý z nás má svoje slabosti a previnenia, ktoré si však nemáme vyčítať, ale navzájom si ich vyznávať a odpúšťať. No to dokáže iba človek, ktorý v tomto zápase sa nechá posilňovať Božou mocou, pretože ľudská moc v tomto úsilí zlyháva. Duchovne zrelý kresťan dokáže pomáhať takýmto ľuďom, namiesto toho, aby sa nad nimi povyšoval. Milovať človeka, ktorý nezodpovedá mojim predstavám a slúžiť mu z čistého srdca, tak práve v tom sa prejavuje božská trpezlivosť, ktorej sila pramení z Boha. A na to nás upozorňuje aj apoštol Pavel, keď nám hovorí: „*Láska je trpezlivá (1K 13,4).*“

2. Buďme trpezliví v utrpení. Jakub nám ďalej hovorí o trpezlivosti v utrpení a dáva nám za vzor starozmluvných prorokov, ktorí hovorili v Božom mene a častokrát kvôli svojej zvesti, nie príliš populárnej, pretože ľudí pozývala k pokániu, boli neraz prenasledovaní. I v takýchto zápasoch oni dokázali trpezlivo znášať všetky protivenstvá, ktoré prichádzali do ich života.

Niekedy si sami kladieme otázku: Dokedy má byť človek trpezlivý v utrpení? A odpoveď na to je: Až do konca. Pán Boh to tak chce. Keď sa pozeráme na človeka, ktorý je v ťažkom zdravotnom položení, tak by sme boli najradšej, keby všetko to utrpenie už skončilo, pretože v danú chvíľu mu nerozumieme. Ani zbožný Jób nevedel, kvôli čomu musí znášať toľko utrpenia. Najradšej by bol už zomrel. Napriek tomu všetkému nezlorečil Pánu Bohu. Na rozdiel od tých, ktorí trpeli za pravdu, Jób ani nevedel, prečo a za čo toľko trpí. Bola to skúška, v ktorej sa odovzdal do Božích rúk, aby si ho Pán Boh mohol ešte viac použiť pri budovaní kráľovstva Božieho. V tomto príbehu vidíme aj to, ako neobstáli jeho priatelia, ktorým chýbala trpezlivosť. Vo svojej pýche rýchlo hľadali príčinu utrpenia, namiesto toho, aby trpezlivo znášali utrpenie spolu Jóbom.

To, čo však naše utrpenie najviac strpčuje, je mylný predpoklad, že máme automaticky nárok na zdravý, spokojný a dlhý život. Keď vôkol seba vidíme druhých, ako sa im darí, zatiaľ čo my trpíme, tak nám to pripadá nespravodlivé. Kto však túto lož zasial do človeka? Boh určite nie. Boh predsa už prvým ľuďom jasne povedal, že utrpenie bude tvoriť neoddeliteľnú súčasť nášho života. Len si dobre prečítajme 1. knihu Mojžišovu 3. kapitolu. Tam to krásne nájdeme, keď Pán Boh po páde človeka hovorí o tom, čo všetko nás bude sprevádzať v živote. No človek si ustavične myslí, že má nárok na život bez utrpenia, a to potom naše utrpenie robí ešte oveľa ťažším.

Skúsme sa však pozrieť na utrpenie z inej strany. Pán Ježiš v Kázni na hore vo svojich blahoslavenstvách hovorí: „*Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení. Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo (Mt 5,4,10).*“ Aj keď je utrpenie samo osebe zlé, vďaka Božej milosti má veľký potenciál k dobru. Nebyť utrpenia, ktorým Jób prešiel, tak by v živote pravdepodobne nikdy nepovedal: „*Chýr o tebe sa mi dostal do ucha, ale teraz ťa na vlastné oči vidím (Jób 42,5).*“ Povedať takúto vetu, to nejde bez osobnej skúsenosti. Rovnako i kniha Prísloví nás učí, že každé utrpenie má svoj zmysel: „*Každá námaha prináša zisk, no prázdne reči len núdzu (Pr 14,23).*“

Len s Božím darom trpezlivosti dokáže človek obstať v utrpení, ktoré je súčasťou ľudského života. Možno i preto nám Jakub pripomína trpezlivosť v utrpení. Každý z nás budeme jedného dňa opúšťať tento svet a dnes nevieme povedať, či náš odchod bude sprevádzať utrpenie alebo nie. Buďme však trpezlivými až do príchodu Pána Ježiša Krista, keď sa aj naše utrpenie zmení na radosť. Apoštol Ján videl nové nebo a novú zem, kde údel človeka bude zmenený, a kde Boh človeku zotrie slzu z očí a nebude tam viac ani smrti, ani smútku, ani bolesti a náreku, pretože to všetko sa pomínie (Zj 21,1-8).

3. Buďme trpezliví v reči. V Liste Jakubovom sme sa už stretli s témou jazyka a reči, kde nás autor varoval, aby sme si dávali pozor na to, čo z našich úst vypustíme, pretože jedna veta môže zapáliť celú horu problémov. No však v tomto prípade Jakub hovorí trochu inak o jazyku. Ako máme byť trpezliví v reči? Čo pod tým Jakub myslí?

I v tomto smere nám vymedzuje jasné mantinely, v ktorých sa máme pohybovať, keď nám hovorí: „*Nepriahajte ani na nebo, ani na zem, ani nijakou inou prisahou. Vaše áno nech je áno a vaše nie nech je nie, aby ste neprepadli súdu.*“ Túto vetu Jakub nehovorí len tak do vetra. Vychádza zo židovskej zvyklosti, pretože veľmi dobre vie, ako ľudia, ak chceli niečo zdôrazniť, na niečo upriamiť pozornosť človeka a dať tomu patričnú dôležitosť i dôveryhodnosť, tak prisahanie na Boha tomu dalo punc originality. Bola to však istá manipulácia s ľuďmi, aby človeka dostali na svoju stranu. Jakub však pripomína Kristovo učenie, že ten, kto hovorí pravdu, vôbec nemusí prisaháť na Boha. Jalové sľuby, dvojzmyselné reči alebo manipulatívne polopravdy do úst Božích detí nepatria. Nemusíme každého hneď presvedčiť o svojej pravde, ale máme sa i v tomto učiť trpezlivosti.

Aj ja by som si veľmi priať, aby sme boli počas bohoslužieb vnímavejší pre Božie slovo a rešpektovali ho vo svojom živote. Ale ako to dosiahnuť? Mal by som vás zaprisahávať? Mal by som pri kázni používať manipulatívne ilustrácie, ktoré by

vás citovo vydierali? Určite nie! Človek musí len trpezlivo rozsievať Božie slovo a spoliehať sa na zaslúbenie: „*Lebo ako padá dážď a sneh z neba a nevráti sa ta, ale zavlaží zem, zúrodni ju a dá jej vyklíčiť, vydá semeno na siatie a chlieb na jedenie, tak sa stane s mojím slovom, ktoré mi vyjde z úst. Nevráti sa ku mne naprázdno, pretože urobí to, čo som si želal, a dosiahne to, kvôli čomu som ho poslal (Iz 55,10.11).*“

Kresťan by mal vyznačovať trpezlivosťou vo vzťahoch, v utrpení a nakoniec i trpezlivosťou v reči. Ak nám takáto trpezlivosť chýba, tak prosme Pána Boha, aby nám dal dostatok sily a múdrosti k jej získaniu. Jakub nás však volá k trpezlivosti ešte z jedného dôležitého dôvodu – Božieho súdu. Ak stratíme trpezlivosť s druhými ľuďmi, trpezlivosť v utrpení i v reči, tak privolávame na seba Boží súd. Preto sa učme trpezlivosti a budme trpezliví až do konca, do príchodu nášho Pána Ježiša Krista. Amen.

Modlitba:

Nebeský náš Bože, ďakujeme Ti, že Tvoje slovo je stále aktuálne a poukazuje nám na všetky nedostatky nášho pozemského života, ktoré je potrebné odstrániť vo vzťahu k druhým ľuďom. Ďakujeme Ti aj za dnešnú lekciu, ktorá nás učí trpezlivosti, a to nielen vo vzťahu k druhým ľuďom, v rôznom utrpení, či trpezlivosti v reči, ale rovnako nás učí trpezlivosti aj v tejto pandemickej situácii koronavírusu, keď sa opäť nemôžeme ako spoločenstvo cirkvi stretávať k oslave Tvojho mena a každého dňa zažívame rôzne obmedzenia v spoločenskom živote. Aj cez túto situáciu uč nás trpezlivosti a zodpovednosti za seba i za blízkych a daj nám silu viacej sa primknúť k Tebe a vo všetkom sa spoliehať na Teba, aby sme aj tento neutešený čas prežili v nádeji na novú a lepšiu budúcnosť. Vypočuj nás, keď spoločne k Tebe voláme:

Otče náš, ktorý si v nebesiach!

Posväť sa meno Tvoje! Príď kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinnikom svojim! I neuveď nás do pokušenia! Ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva naveky.

Sláva Bohu: Otcu i Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz, i vždycky i na veky vekov. Amen.

Požehnanie:

Boh nádeje nech vás naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby ste sa mocou Ducha Svätého rozhojňovali v nádeji. Amen.

Pieseň: ES 546 – Trpezlivosť maj v kríži (melódia: Česť vzdajme Pánu Bohu)

1. Trpezlivosť mať musíš, / keď sa ti zlé deje, / v protivenstvách keď kvílíš, / a všetko ťažké je; / nikdy nezabúdaj, / že duša trpezlivá / zahanbená nebyva, / vždy na to pamätaj.
2. Trpezlivosť ťažká je, / lebo sme telesní, / chceme cestu, na ktorej / niet bôľov, bez tiesní; / lenže Pán Boh vraví: / trescem, koho milujem, / touto cestou ho vediem / do nebeskej slávy.
3. Trpezlivosť prestáva / na Božom riadení / a sklátiť sa nedáva, / obstojí v súžení, / zúfaniu ďaleká / vie, že Pán Boh pomáha / a všetko zlé premáha, / pomoc Jeho čaká.
4. Trpezlivosť je z neba, / ona je dar Boží, / iba ten ho dostáva, / kto oň vrúcne prosí; / Duch Svätý – Tešiteľ / prichádza k prosiacemu / a v každom kríži k nemu / skláňa sa jak priateľ.
5. Trpezlivosť, o teba / prosiť neprestanem / pre mojich i pre seba, / kým na svete žijem; / v práci, v povolání, / aj keď budem umierať. / Neprestaň mi ju dávať, / Bože milovaný.

Nech vás Pán Boh sprevádza i v ďalších dňoch vášho života.

Zo srdca praje váš zborový farár Roman Porubän.

Srdečne sa chcem poďakovať všetkým, ktorí i počas tohto obdobia budú pamätať na to, že Cirkevný zbor opäť nebude mať žiadne príjmy z ofier a milodarov, a tak môžete svoj milodar poslať na účet cirkevného zboru.

IBAN: SK10 1100 0000 0029 2082 7464

do správy pre prijímateľa napíšte: **Milodar**